

Mozgóképművészeti alkotásomban a tradicionális és az experimentális dokumentumfilm készítés módszereit kutattam. Kezdetben a hagyományos megfigyelői módszerrel, egyszemélyes stábként kezdtem el a filmem szereplőjével forgatni. Alapkoncepciómnak megfelelően Jana Esztert aki zongoristának tanult, különböző szituációkban, a saját szociális közegében örökítettem meg. Dolgozatomban a forgatás során alkalmazott kreatív dokumentumfilmes eszközöket vázolom fel, kiegészítve egy kísérleti formai elemmel, melynek alkalmazását szükségesnek ítéltem meg ahhoz, hogy a forgatási szempontból megfelelő közelséget és bizalmat tudjak kialakítani Eszterben, így közös munka során következő fázisában azt kértem tőle, hogy készítsen videónaplókat, melyeket a saját okostelefonjával rögzít. A forgatás során kialakult alkotó és szereplő közti kapcsolat, az alany részéről egyre inkább bizalmi jellegű viszonyba fordult át, ezzel párhuzamosan az általa készített személyes és a virtuális felvételek is egyre bizalmasabb hangvételűek lettek. A forgatás e pontján szükségesnek éreztem az együttműködés kereteinek ismételt tisztázását, melyre Eszter negatívan reagált: az addig felépített dinamika megszakadt, nem kívánt tovább részt venni a film készítésében. Mind a film, mind az annak keletkezését dokumentálni hivatott írás elkerülhetetlenül szembesít alkotót és befogadót egyaránt azokkal az etikai kérdésekkel, melyek a dokumentumfilm készítés folyamatát óhatatlanul meghatározzák...